

Stanisław Zwolski

Dyplomy lekarzy w zbiorach Katedry Historii Medycyny UJ

Prace Komisji Historii Nauki Polskiej Akademii Umiejętności 4, 145-158

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanisław ZWOLSKI

DYPLOMY LEKARZY W ZBIORACH KATEDRY HISTORII MEDYCYNY UJ

I. Powstanie zbioru dyplomów

Początki tworzenia się zbioru dyplomów są nierozzerwalnie związane z powołaniem do życia Muzeum Wydziału Lekarskiego UJ¹. Wydział Lekarski na posiedzeniu z dnia 27 kwietnia 1900 roku przyjął przedstawiony przez Walerego Jaworskiego program założenia Muzeum Historycznego dla Wydziału Lekarskiego UJ. „Instytucja ta przechowywać ma przedmioty dotyczące profesorów, adjunktów, docentów, asystentów, demonstratorów [...] oraz uczniów medycyny w czasie ich studiów – od najdawniejszych czasów aż do dnia dzisiejszego, a mianowicie: 1. Publikacje naukowe. 2. Rękopisy i autografy. 3. Przyrządy, modele lub ich rysunki, jako też sporządzone preparaty. 4. Portrety, podobizny, fotografie, biusty. 5. Opisy, rysunki, plany i inne dokumenty, dotyczące dawnych i obecnych zakładów Wydziału Lekarskiego, ich wewnętrzne urządzenie, regulaminy, personalia. 6. Prace wykonane w zakładach Wydziału Lekarskiego przez czasowo zajętych pracowników. 7. Biografie, nekrologi, ogłoszenia ślubne, krytyki, dyplomy, korespondencje, listy, bilety, jako też wszelkie pisma i ogłoszenia dotyczące czynności i zasług społecznych funkcjonariuszy Wydziału Lekarskiego. 8. Rzeczy pamiątkowe, jak: otrzymane podarunki, odznaczenia, wyszczególnienia, zapro-

¹ S. Zwolski, *Inspiracje powstania zbiorów Muzeum Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego*, „Przegląd Lekarski” T. 52:1995, s. 72; Z. Gajda, *Muzeum Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Kraków 1998, s. 10-11.

szenia itp.”². Do każdego programu przesyłanego wdowom, dzieciom i osobom zbliżonym do dawnych nauczycieli akademickich czy innych osób związanych z Wydziałem dołączano prośbę o przekazanie materiałów. Po rocznej działalności zgromadzono 1222 pozycje inwentarzowe i 1769 przedmiotów. Dyplomów i dokumentów przekazano 81, w tym m.in. 6 dyplomów Alfreda Obalińskiego, 4 – Alfreda Biesiadeckiego, 1 – Ludwika Teichmanna³. Rok później Senat UJ przekazał tzw. Szafę Brodowicza pełną rękopisów i dokumentów, w której znajdowały się też dyplomy włoskie z XVIII wieku⁴. Stan zbiorów według drugiego sprawozdania zawierał 2188 pozycje inwentarzowych i 4617 przedmiotów, w tym 799 dyplomów i dokumentów. Najwięcej dyplomów i dokumentów dotyczyło następujących osób i instytucji, m.in.: Ludwik Bierkowski – 25; Alfred Biesiadecki – 12; Maciej J. Brodowicz – 214; K. Gilewski – 26; klinika lekarska – 226; Skobel Fryderyk – 12 przedmiotów⁵.

W 1920 roku zbiory Jaworskiego zostały przekazane pod pieczę Władysława Szumowskiego, pierwszego profesora historii i filozofii medycyny w Polsce w latach 1920–1947, powołanego przez ówczesnego Naczelnika Państwa, Józefa Piłsudskiego. Weszły one w skład zbiorów Katedry Historii i Filozofii Medycyny i są jak dotychczas jej częścią, mimo zmian zachodzących i w nazewnictwie, i w strukturze katedry w przeciągu dziejów. W 1921 roku Senat UJ w swojej uchwale nazwał je „Zbiorami im. Prof. dra Walerego Jaworskiego”. W okresie międzywojennym kontynuowano dzieło Jaworskiego. Szumowski odnotował około 471 dyplomów i autografów w 1926 roku wpisanych do księgi inwentarzowej⁶. Po II wojnie światowej zawieszenie działalności katedry w 1948 roku jako jednostki dydaktycznej spowodowało osłabienie tempa wzrostu materiałów muzealnych. Dopiero po „odwilży październikowej” obserwujemy powolny wzrost zbiorów, który przybrał na sile w okresie profesury Mieczysława Skulimowskiego⁷, a szczególnie w latach 1984–2000 za profesury Zdzisława

² W. Jaworski, *Program Muzeum Historycznego dla Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego*, Kraków 1900.

³ K. Flis, W. Jaworski, *Pierwsze Sprawozdanie Muzeum Historycznego dla Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego za rok 1902*.

⁴ W. Jaworski, B. Korolewicz, *Drugie Sprawozdanie Muzeum Historycznego dla Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego za lata 1903, 1904, 1905*, Kraków 1905.

⁵ Ibidem.

⁶ W. Szumowski, *Sprawozdanie o Zakładzie Historii Medycyny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie*, „Archiwum Historii i Filozofii Medycyny” T. 5:1926, s. 291.

⁷ M. Skulimowski, *Zbiory muzealne Katedry Historii Medycyny w Krakowie*, „Archiwum Historii Medycyny” T. 41:1978, s. 311-322.

Gajdy⁸. W przedziale czasowym od 1902 roku, tj. roku, w którym zaczęto zbierać przedmioty do Muzeum, do 2000 roku przekazano w darze i zakupiono ponad 800 dyplomów. Ze względu na ilość i problemy z ekspozycją były one dość rzadko wystawiane na widok publiczny, z wyjątkiem dyplomów włoskich. Z chwilą otwarcia stałej ekspozycji muzealnej w 1992 roku znalazły dyplomy przynajmniej częściowo swoje miejsce.

II. Rodzaje dyplomów

W zbiorze dyplomów wyróżniamy dyplomy doktorskie włoskie z XVIII wieku uzyskane przez Polaków na uczelniach tego kraju, w Bolonii i w Rzymie. Duża liczba dyplomów pochodzi z czasów Rzeczypospolitej Krakowskiej, tj. z lat 1815–1846 oraz z okresu późniejszego. Są to dyplomy doktora medycyny, doktora chirurgii, doktora medycyny i chirurgii, magistra ginekologii i położnictwa. Były one nadawane po zaliczeniu egzaminów i napisaniu rozprawy, która dość często ograniczała się do zrelacjonowania historii choroby, rzadziej do prac szerszych, raczej kompilacyjnych po łacinie pisanych. Znajdują się tu też dyplomy pochodzące z innych uniwersytetów monarchii austriackiej lub krajów niemieckich. Wystawiane były po łacinie, początkowo pisane ręcznie, później coraz częściej drukowane, opatrzone pieczęcią uniwersytecką zawieszoną na sznurach o barwach narodowych z podpisami przedstawicieli wydziałów i rektora. Po upadku Rzeczypospolitej Krakowskiej sznury zmieniły kolory na czarno-żółte (schwarz-gelb) austriackie. Reformy w monarchii habsburskiej w trzeciej ćwierci XIX stulecia dotyczyły też szkolnictwa wyższego. Ujednolicono dotychczasową wielorakość tytułatury, wprowadzając w 1872 roku tytuł doktor *der gesammten Medizin (doctor medicinae universae)*. W języku polskim przybierał on różne nazwy: doktor umiejętności lekarskiej, doktor wszech umiejętności lekarskich, doktor całej umiejętności lekarskiej i wreszcie doktor wszech nauk lekarskich. Ujednolicenie przyniosło likwidację dotychczas stosowanej praktyki pisania rozpraw celem uzyskania określonego tytułu doktorskiego. Doktora wszech nauk uzyskiwano po zaliczeniu trzech grup egzaminów, tzw. rygorozów. Po trzecim rygorozum odbywała się promocja i wręczanie dyplomów, na których składali podpisy: rektor, dziekan i promotor, tzw. promotor *rite constitutus*, mimo że nie było rozprawy doktorskiej. Pieczęć woskowa w pudełku – zdarzały się dość rzadko, przeważnie w okresie końcowym, pieczęcie opłatkowe –

⁸ Z. Gajda, *Muzeum ...*, s. 7-15 oraz analiza wpisów do księgi inwentarzowej Katedry.

zwiślała na sznurach czarno-żółtych, dopiero po I wojnie światowej w odrodzonej Rzeczypospolitej sznury uzyskały barwy narodowe, biało-czerwone. Ustawa z 1920 roku wprowadziła nowe zasady i zlikwidowała zasadę nadawania doktoratów bez rozprawy, ale w praktyce – wspartej dodatkowo i protestami studentów, i nawet poparciem ustawodawcy i władz ministerialnych – nadawano doktoraty wszech nauk lekarskich do 1932 roku, a w sporadycznych przypadkach przekroczone ten termin⁹.

Poza tym zbiory katedry zawierają dyplomy doktorów *honoris causa*, *medicinae lauream*, dyplomy członkowskie towarzystw lekarskich, instytucji użyteczności publicznej, dyplomy dla członków honorowych tych organizacji dyplomy do orderów, medali itp. oraz tzw. adresy kierowane do wybitnych osobistości świata nauki lekarskiej czy też instytucji.

III. Zespoły dyplomów

Dyplomy były przekazywane jako dary lub zakupywane w antykwiariatach jako część spuścizn i większego zbioru dokumentów i rękopisów, a rzadziej jako osobne zbiory lub pojedynczo.

1. Najstarszy i zarazem najcenniejszy zbiór tworzą tzw. dyplomy włoskie z XVIII wieku, pergaminowe w formie zeszytu, oprawne w skórę, bogato iluminowane. Pochodzą ze zbiorów Brodowicza przekazanych przez jego bratanka Wszechnicy Jagiellońskiej. Z chwilą powołania Muzeum Senat przekazał zbiory Brodowicza zawiadowcy Muzeum, czyli Waleremu Jaworskiemu

2. Olbrzymią ilość kopii dyplomów doktorów wszech nauk lekarskich w liczbie 183 przekazała w latach 1914–1917 Drukarnia UJ (pozycja katalogowa nr 6-189).

3. Zespół Antoniego Kozubowskiego (pozycja katalogowa nr 197-207).

4. Zespół Ludwika Bierkowskiego (pozycja katalogowa nr 239-245).

5. Zespół Macieja Leona Jakubowskiego (pozycja katalogowa nr 246-261).

6. Zespół Józefa Oettingera z daru Jana Lachsa (pozycja katalogowa nr 264-269).

7. Zespół Edwarda Korczyńskiego (pozycja katalogowa nr 273-285).

⁹ Znamienny jest tu przypadek Stanisława Taubera z Przemyśla, który uzyskał doktorat wszech nauk w 1935 roku po 19 latach studiów (oczywiście z przerwami), dzięki wyzyskaniu przez prawników luk w praktyce nadawania doktoratów; ministerstwo zażądało nadania tegoż tytułu. Por. S. Zwolski *Studenci medycyny Uniwersytetu Jagiellońskiego w okresie międzywojennym*, „Przegląd Lekarski” T. 54:1997, s. 879-883.

8. Zespół Walerego Jaworskiego (pozycja katalogowa nr 287-290).
9. Zespół Józefa Rollego z 1931 – przekazał syn Karol, ówczesny prezydent Krakowa (pozycja katalogowa nr 309-327).
10. Zespół Emanuela Macheka z 1932 przekazała wdowa (pozycja katalogowa nr 329-333).
11. Zespół Zofii Nowotnowej z 1952 (pozycja katalogowa nr 353-376), 465-478.
12. Kopie dyplomów odnowienia doktoratów z 1988 przekazanych przez władze Akademii Medycznej (pozycja katalogowa nr 487-525).
13. II zespół Jaworskiego z 1953 – ofiarowany przez rodzinę (pozycja katalogowa nr 379-382).
14. Zespół Adolfa Wursta z 1970 – (pozycja katalogowa nr 393-398).
15. Zespół Edwarda Małkiewicza z 1979 (pozycja katalogowa nr 407-422).
16. Doktoraty *honoris causa* z 1980 – Dział Nauki AM w Krakowie (pozycja katalogowa nr 423-430).
17. Zespół Franciszka Waltera z 1989 – przekazała Maria Ciompała (pozycja katalogowa nr 443-445).
18. Zespół Władysława Szota z 1991 (nr 558-574) – dyplomy członków Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego.
19. Zespół Andrzeja Szczeklika z 1992 – dyplomy z przełomu lat 80. i 90. (pozycja katalogowa nr 622-651).
20. Zbiór Józefa Bogusza z 1993 (pozycja katalogowa nr 652-677) – przekazany po jego śmierci przez syna.
21. Zespół Juliana Aleksandrowicza z 1989 i 1994 – przekazali Julian Blicharski i syn Jerzy Aleksandrowicz (pozycja katalogowa nr 526-553).

IV. Zawartość wybranych zespołów dyplomów

1. Zbiór Antoniego Kozubowskiego

Dyplom doktorski z chirurgii, medycyny i położnictwa z 1833; nostryfikacja doktoratu medycyny i chirurgii w UJ z 1834; członek honorowy ck Towarzystwa Hodowania Jedwabników i Rozmnażania Drzew Owocowych; członek honorowy Towarzystwa Jedwabnictwa dla Zachodniej Galicji; członek-korespondent *Der mährische Seidenbau-Verein*; członek honorowy *Der Verein zur Hebung und Förderung der Bienenzucht für Mähren und Schlesien*; członek-korespondent ck Towarzystwa Rolniczego w Styrii; członek-korespondent Galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego; list pochwalny Towarzystwa Gospodarskiego Galicyjskiego za prace z zakresu jedwabnictwa z 1872; dyplom uznania za wkład w rozwój jedwabnictwa

na Wystawie Rolniczej i Przemysłowej we Lwowie w 1877; członek wspierający Towarzystwa Dobroczynności m. Krakowa i jego Okręgu; członek Towarzystwa Lekarzy Podolskich.

2. *Zbiór Alfreda Biesiadeckiego*

Dyplomy doktora chirurgii Uniwersytetu Wiedeńskiego; doktorat medycyny Uniwersytetu Wiedeńskiego; dyplom magistra położnictwa nadany przez Wydział Medyczno-Chirurgiczny Uniwersytetu Wiedeńskiego; dyplom Towarzystwa Naukowego Krakowskiego; dyplom członka honorowego Galicyjskiego Towarzystwa Weterynarskiego; dyplom członka honorowego Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego; adres uroczysty złożony przez Towarzystwo Lekarskie z okazji 25-lecia pracy zawodowej; dyplomy członkowskie Towarzystwa Lekarzy na Bukowinie, Towarzystwa Muzycznego we Lwowie, Towarzystwa Tatrzańskiego, Towarzystwa Lekarzy Kijowskich, Towarzystwa Strzeleckiego i inne.

3. *Zbiór Józefa Oettingera*

Doktor medycyny UJ; doktor chirurgii UJ; członek korespondent Towarzystwa Lekarzy Podolskich; członek honorowy Komitetu Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego; członek założyciel Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego; członek honorowy Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego; członek honorowy Wydawnictwa Dzieł Lekarskich Polskich; adres Towarzystwa Lekarzy Galicyjskich.

4. *Zbiór dyplomów Edwarda Matkiewicza*

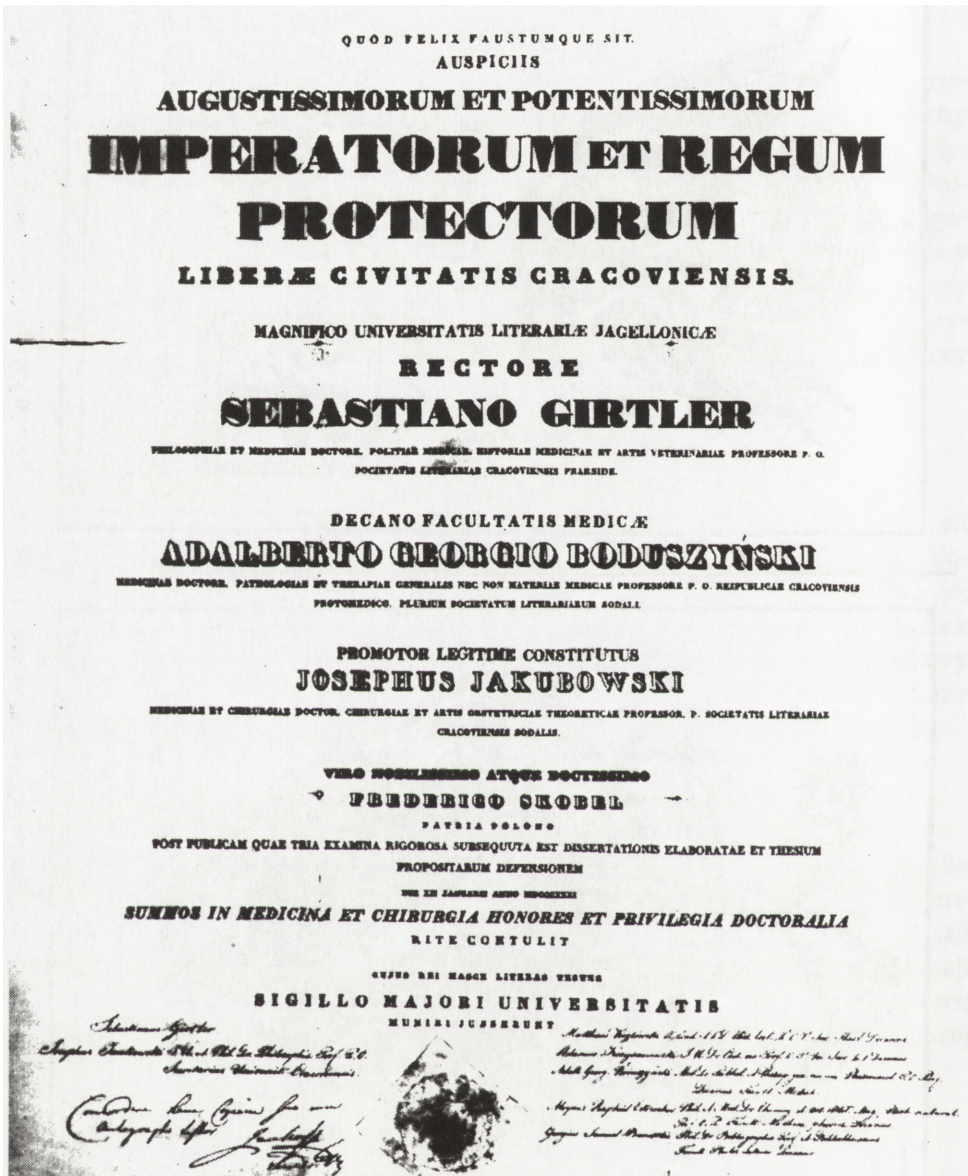
Dyplom doktora wszech nauk lekarskich; nominacja na porucznika w korpusie oficerów sanitarnych RP; dyplom Związku Inwalidów Wojennych RP za pracę społeczną na rzecz Związku; dyplom uznania z okazji Święta Odrodzenia Polski; dyplom uznania za pracę społeczną z okazji 40. rocznicy rewolucji październikowej; dyplom uznania za ofiarną pracę społeczną nadany przez Radę Oddziałową ZZ Służby Zdrowia Dzielnicowej Przychodni Obwodowej itd.

5. *Zespół Andrzeja Szczeklika*

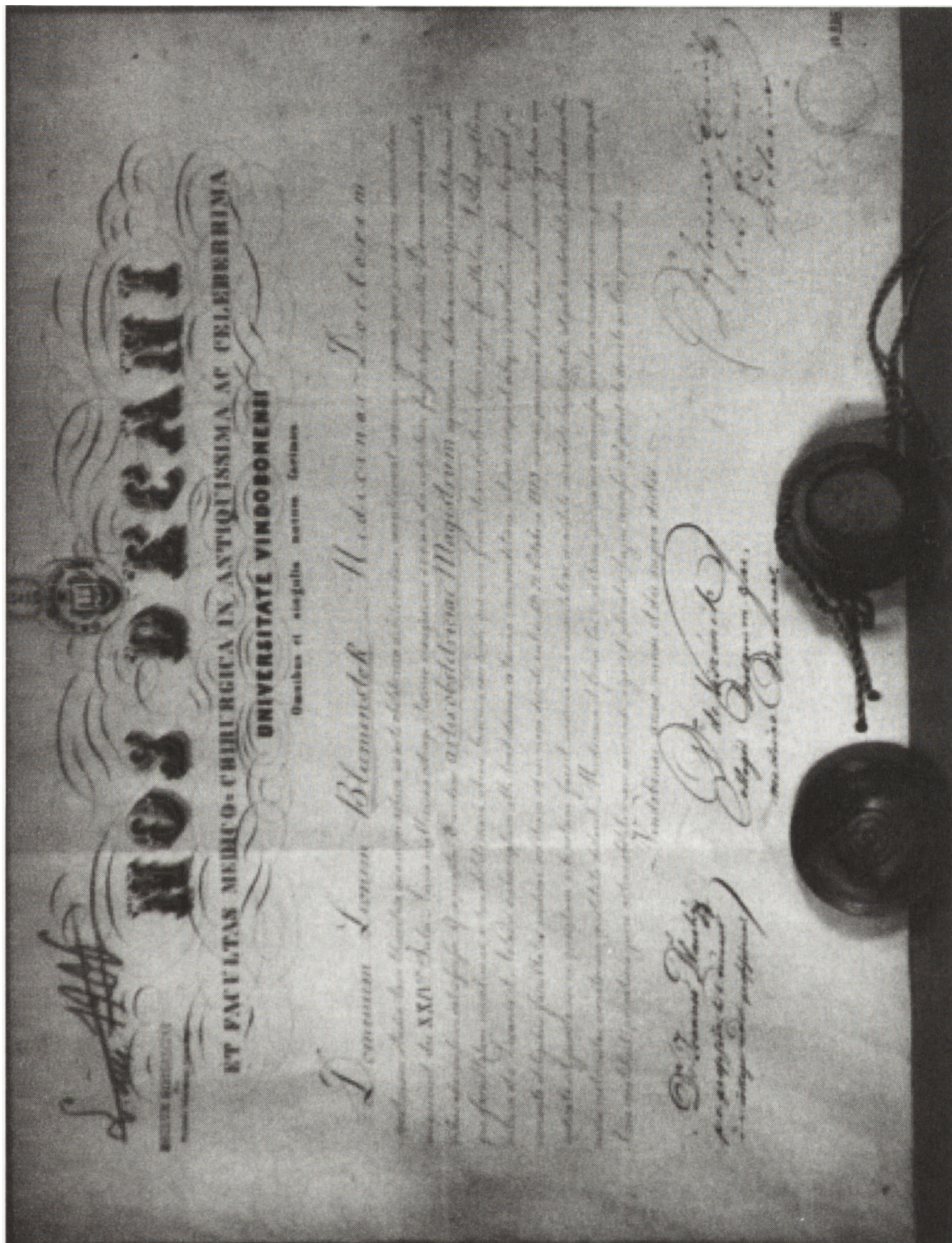
Akt nadania Akademii Medycznej przez Radę Ministrów PRL imienia Mikołaja Kopernika; adres młodzieży studenckiej do rektora Akademii Medycznej w Krakowie; dyplom pamiątkowy z XV Mistrzostw Polski

Ryc. 1. Strona tytułowa dyplomu doktora Uniwersytetu Bolońskiego dla Mateusza Wytyszkiewicza

Ryc. 2. Dyplom doktora medycyny i chirurgii Uniwersytetu Jagiellońskiego dla Fryderyka Skobla

Ryc. 3. Dyplom magistra położnictwa Wiedeńskiego dla Leona Blumensacka

Q. F. F. F. Q. S.
 SUPPIS AUSPICIIS
 AUGUSTISSIMI IMPERATORIS AC REGIS
FRANCISCI JOSEPHI I

NOS
EMILIANUS CZYRNAŃSKI

Phil. Dr. e. r. Professor p. o. Chemiae universalis et pharmaceuticae.
 Universitatis Jagellonicae Cracoviensis h. t. Rector magnificus.

ALFREDUS BIESIADECKI

Med. et Chir. Dr. Mag. Obst. e. r. Professor p. o. Anatomiae pathologicae,
 Ordinis Medicorum h. t. Decanus.

et

JOSEPHUS MAYER

Med. et Chir. Dr. e. r. Professor p. o. Physiologiae. Acad. liter. Cracoviae constitutus Præses,
 Promotor rite constitutus.

in

VIRUM CLARISSIMUM

PREMISLAUM PIENIAŻEK

condem pagi Varnie:

postquam exemplibus legitimis cum doctrinam, tum facultatem artis medicæ probavit.

DOCTORIS MEDICINÆ UNIVERSITATIS

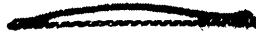
nomen et honore, potestatemque, artem tam rursidem chirurgicamque, quam ophthalmicam atque obstetriciam exercendi contulimus,
 in ejusque rei fidem hæc litteræ Universitatis sigillo sancientur servavimus.

Datum Cracoviae die quinta mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi quarti.

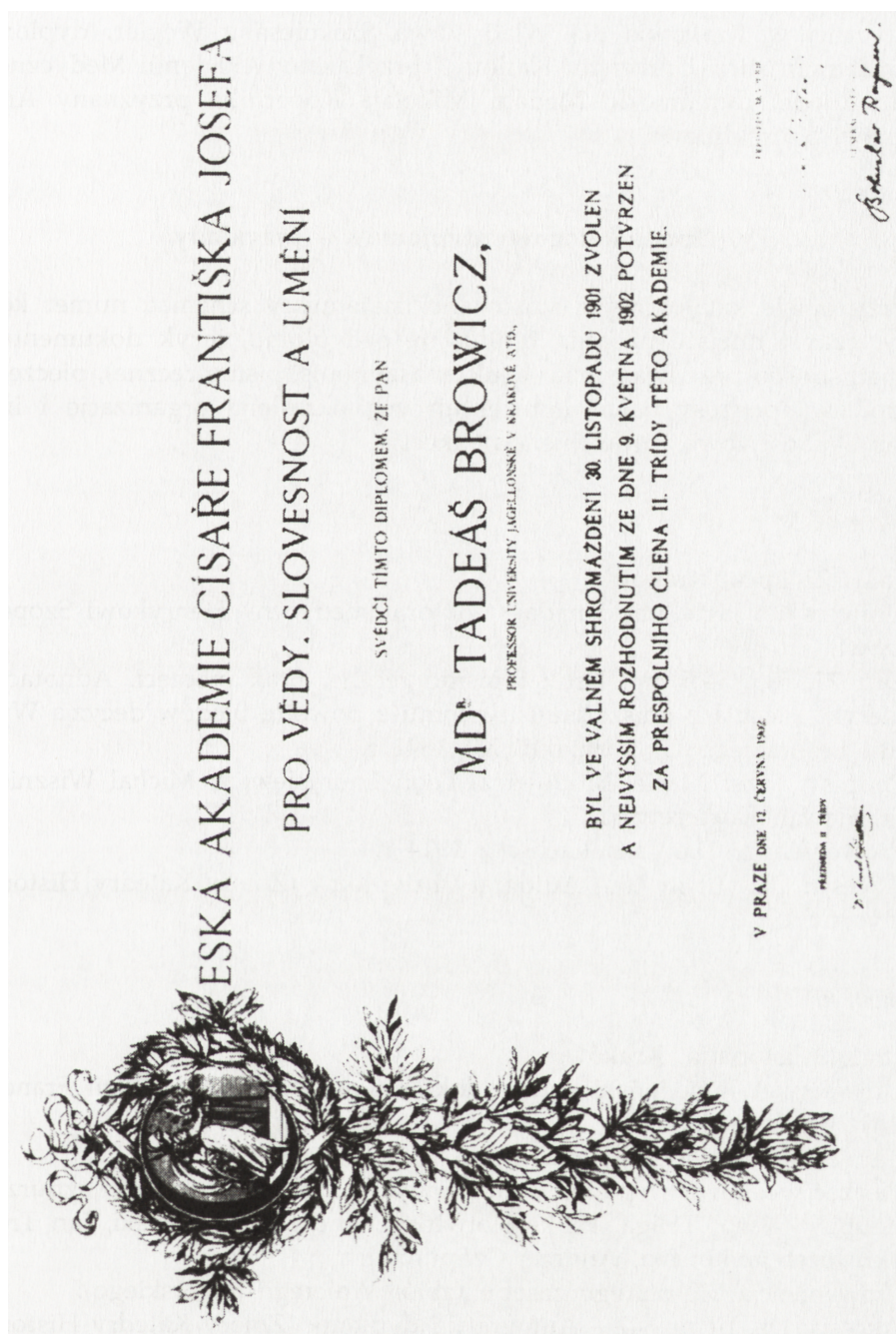
Emilianus Czernański

Alfredus Biesiadecki

Josephus Mayer

Ryc. 4. Dyplom doktora wszech nauk lekarskich Przemysława Pieniażka

Ryc. 5. Dyplom członka honorowego Czeskiej Akademii Nauk dla Tadeusza Browicza

Akademii Medycznych w Narciarstwie dla JM Rektora Akademii Medycznej prof. dr. Tadeusza Popieli; doktorat *honoris causa* Akademii Medycznej w Krakowie dla Władysława Szekeresa z Węgier; dyplom do „Medaili Miru University Karlovy” przekazany Akademii Medycznej w Krakowie; dyplom do Medalu Mikołaja Kopernika przyznany Andrzejowi Szczeklikowi.

V. Opis katalogowy dyplomów – przykłady

Przy opisie katalogowym stosowano następujący schemat: numer kolejny, czas i miejsce nadania tytułu, treść dyplomu, język dokumentu, format, sposób przedstawiania (druk, maszynopis, pismo ręczne), pieczęć, jej rodzaje, podpisy osób reprezentujących określoną organizację i instytucję państwową, proveniencja, akcesja.

Dyplom nr 3

1841, 27 lipca, Kraków.

Uniwersytet Jagielloński nadaje doktorat medycyny Henrykowi Szopowiczowi.

Łac. 71, 5 x 54,5 cm. Druk i pismo ręczne. Brak pieczęci. Adnotacja Fryderyka Hechla o zniszczeniu dyplomu z powodu błędów decyzją Wydziału Lekarskiego UJ z dnia 10 XII 1841 r.

Podpisy: Józef Maciej Brodowicz, Leon Laurysiewicz, Michał Wiszniewski, Florian Sawiczewski.

Proweniencja: Dar Jana Lachsa z 1914 r.

Akcesja: Dz. III nr 68 – Autografy i dyplomy (Zbiory Katedry Historii Medycyny UJ).

Dyplom nr 21

1841, 3 listopada, Kraków.

Uniwersytet Jagielloński nadaje doktorat medycyny i chirurgii Franciszkowi Brodowskiemu.

Łac. 64,0 x 50,0 cm. Pismo ręczne.

Pieczęć woskowa w pudełku metalowym na białoczerwonym sznurze.

Podpisy: Karol Teliga, Feliks Słotwiński, Ludwik Bierkowski, Jan Trojański, Józef Jankowski, Andrzej Czaputowicz.

Proweniencja: Ze starego zasobu (zbiór Walerego Jaworskiego).

Akcesja: Dz. III nr 347 – Autografy i dyplomy (Zbiory Katedry Historii Medycyny UJ).

Dyplom nr 80

1890, 30 kwietnia, Wiedeń.

Cesarz Franciszek Józef I nadaje Leonowi Maciejowi Jakubowskiemu Order Żelaznej Korony III Klasy.

Łac. 63,0 x 51,5 cm. Druk. Pismo ręczne. Pieczęć cesarska. Teczka ciemnogranatowa z wytłoczonym napisem: Oesterr. Kaiserl. Eiserne Kron – Ordens-Diplom. III Classe.

Podpisy: Franciszek Józef, Wilhelm Weiss.

Proweniencja: Dar I Kliniki Chorób Dzieci Akademii Medycznej w Krakowie.

Dyplom nr 558

1907, 23 stycznia, Kraków.

Towarzystwo Lekarskie Krakowskie przyjmuje Heliodora Świącickiego z Poznania do grona członków honorowych.

Pol. 52,5 x 39,5 cm. Druk.

Podpisy: Wacław Damski.

Proweniencja: Dar dyrektora Biblioteki Głównej Akademii Medycznej Władysława Szota z 1991 r.

Akcesja: Dz. III – Autografy i dokumenty nr 646 (Zbiory Katedry Historii Medycyny UJ).

Dyplom nr 652

UJ nadaje doktorat wszech nauk lekarskich Józefowi Birkenfeldowi z Tarnopola.

Podpisy: Leon Marchlewski (rektor), Stanisław Ciechanowski (dziekan), Maksymilian Rutkowski (promotor).

Adnotacja sekretariatu Uczelni: „na podstawie pisma Województwa krakowskiego z dnia 13 marca 1945 r. zmienia się nazwisko p. Józefa Birkenfelda na „Bogusz”. Podpis stwierdzającego nieczytelny.

Łac. 38,5 x 53,0 cm. Druk. Pieczęć opłatkowa. Oryginał plus 6 kopii.

Proweniencja: Przekazany przez rodzinę (syna) w 1993 r.

Akcesja: Dz. III – Autografy i dokumenty nr 653.

Gromadzenie dyplomów w kontekście spuścizn i zbiorów znajdujących się w Katedrze Historii Medycyny UJ jest rzeczą nieodzowną. Dyplomy dają nie tylko pogląd na stronę ilustracyjną dokumentów urzędowych, ale zarazem są znakomitym źródłem do dziejów nauki, rozwoju

naukowego ludzi nauki, ich powiązań ze światem pozanaukowym. Stąd płynie ich duża, nie zawsze doceniana, rola w badaniach historyczno-naukowych.

**Dyskusja po referacie Stanisława Zwolskiego
„Dyplomy lekarzy w zbiorach Katedry Historii Medycyny UJ”**

Adam Strzałkowski

W referacie pojawiła się informacja o tytułach naukowych lekarskich: doktora medycyny, doktora chirurgii, magistra położnictwa. Czy były to tytuły równoważne? W Anglii na przykład do niedawna chirurg nie miał pewnych praw lekarza, nie mógł wystawiać recepty. Czy u nas było coś podobnego?

Stanisław Zwolski

Trudno jest w tej sprawie wypowiedzieć się jednoznacznie. Było zwyczajem, że najpierw uzyskiwano doktorat medycyny, a później chirurgii, ale też czasem oba równocześnie i sądzę, że były to godności równoważne, ale jakichś formalnych rozwiązań tu nie było.

Antoni Kleczkowski

Zaskoczyło mnie – aczkolwiek param się nieco historią, ale widać nie dość dokładnie – że nazwa „Uniwersytet Jagielloński” jest nam darowana przez naszych władców austriackich, przedtem była to bowiem Akademia, Szkoła Główna, Studium Generale.

Stanisław Zwolski

Nazwa „Uniwersytet Jagielloński” pojawiła się po raz pierwszy w artykule XV traktatu dodatkowego Kongresu Wiedeńskiego o utworzeniu Rzeczypospolitej Krakowskiej. Początkowo uniwersytet nosił oficjalną nazwę „Studium Generale Universitatis Cracoviensis”, używano też nazwy „Academia Cracoviensis” czy „Uniwersytet Krakowski”. W okresie Komisji Edukacji Narodowej nosił nazwę „Szkoła Główna Koronna”, w okresie austriackim na początku XIX wieku „Uniwersytet Krakowski”, w czasach Księstwa Warszawskiego „Szkoła Główna Krakowska”, a od 1815 roku, jak wspominałem wyżej, „Uniwersytet Jagielloński”.